

Arrest

nr. 305 700 van 26 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. HUYBRECHTS
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 12 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat M. HUYBRECHTS en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Kameroense nationaliteit en bent u geboren en getogen in Bamenda, gelegen in Noordwest Kameroen. U woonde uw hele leven in Nitop, in Bamenda en u verbleef soms in Pinyin, het dorp van uw moeder. U werkte als verkoopster van juwelen. Via uw werk kwam u in contact met verschillende klanten, meer bepaald met F.A.. Naast haar werk als bewaker in de centrale gevangenis van Bamenda baatte ze een bar uit waar u vaak samenkwam om iets te drinken met jullie vrienden. Toen u van uw vriend G.M. hoorde dat zijn moeder was overleden en er een begrafenis in Pinyin zou plaatsvinden besloot u er heen te gaan om de plechtigheid bij te wonen. Uw vriendin F.A. ook bevriend met G.M. gaf te kennen ook naar de begrafenis te willen gaan. Jullie vertrokken samen op 28 november 2019 vanuit Bamenda naar Pinyin, waar de plechtigheid op 29 november 2019 zou worden voltrokken. Wanneer u tijdens de ceremonie even weg ging om een telefonische oproep te beantwoorden en te plassen, vond er een aanval

plaats door Ambaboy. Uw vriendin F.A. werd door hen ontvoerd. In de chaos en paniek vluchtte u te voet weg en stapte urenlang tot u het dorp Bali bereikte. Daar nam u een motortaxi terug naar huis in Bamenda. U ging slapen en belde de volgende dag met de echtgenote van uw vriend G.M.. Zij vertelde u dat haar echtgenoot door de politie was meegenomen en dat ook u werd gezocht. Na dit te hebben vernomen liet uw kinderen thuis achter en reisde per wagen naar Mbuda van waar u een bus naar Douala nam. Na aankomst in Douala vernam u over de moord op F.A. en zag u de beelden van wat haar was overkomen. U verloor uw bewustzijn en kwam pas bij in een ziekenhuis met een vrouw naast u die S. heette. Ze vertelde u dat ze u had geholpen toen u bewusteloos was. Ze beloofde u te werk te stellen in een restaurant. U werkte er twee maanden als afwasser. Twee à drie dagen na uw komst in Douala vernam u dat de politie u thuis in Bamenda had gezocht en uw huis in brand had gestoken. Uw drie kinderen verhuisden naar Yaoundé, waar uw dochter M.T.M. aan de slag kon als verpleegster en waar uw zonen T.B.M. en N.C.P. konden studeren. Omdat u bang was zowel door de Ambaboy als door de politie van Bamenda voor verrader te worden aanzien en door hen te worden gezocht omdat u F.A. naar Pinyin had meegenomen, liet S. u onderduiken in het huis van haar broer, J.. Tijdens uw verblijf bij dat gezin werd u echter seksueel misbruikt door J. wanneer zijn echtgenote niet thuis was. U smeekte J. u te helpen Kameroen te verlaten. Hij regelde het voor u om samen met hem een vlucht naar Frankrijk te nemen. Nadat hij u een paspoort overhandigde vertelde hij dat u om hulp kon vragen bij de aanwezige politie in de luchthaven. U begaf zich naar een politieagent die u om uw paspoort vroeg. Nadat hij u vroeg of u A.D.S. was –de naam in uw paspoort- en u dit ontkende, werd u meegenomen en ondervraagd. U vertelde er uw vluchtmotieven en vroeg in de luchthaven om internationale bescherming. U werd vanuit de luchthaven naar een opvangcentrum overgebracht waar u ongeveer drie weken verbleef. Nadat u het bevel kreeg om Frankrijk te verlaten was u bang naar Kameroen te worden teruggestuurd. U besloot naar België te reizen waar u in maart 2020 aankwam en waar u werd opgevangen bij een stiefzus van uw moeder, uw tante G.F.M.. De man met wie uw tante samenwoonde vertelde u na een tijd dat hij u als illegaal geen onderdak kon bieden. U kwam op die manier op straat terecht. In september 2020 kreeg u een beroerte en werd opgenomen in het ziekenhuis Sint Lucas in Brussel. Op 29 december 2020 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Uw arts bij Fedasil, dr. J.V., liet op 11 januari 2021 de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) via een schrijven weten dat men tijdens een gesprek met u, voorzien op 19 januari 2021 er rekening mee diende te houden dat u herstellende was van een beroerte en kampte met een beperkte aandachtspanne en een beperking van geheugen. U laat zich tot op het heden opvolgen en behandelen voor uw hoofdpijn en last aan uw been. U vernam dat vorig jaar uw grootvader, A.T., die Fon (plaatselijke koning) van het dorp Buchi bij Pinyin was, omwille van uw band met F.A., door Ambaboy werd vermoord. Ook de rest van uw familie werd bedreigd en gezocht door Ambaboy die u als Black Legs (term voor verrader) benoemden. U vreest in geval van een terugkeer zowel de Ambaboy als de politie van Bamenda die u zou zoeken op verdenking F.A. aan de Ambaboy te hebben overgeleverd. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een medisch dossier neer opgesteld door uw arts dr. Y.R. (d.d. 10/12/2020) en een bundel medische verslagen opgesteld in het Sint Lucas ziekenhuis in Brussel (d.d. 02/09/2020, d.d. 18/09/2020 en d.d. 08/10/2020). Na uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS), stuurde uw raadvrouw, mr. Huybrechts, op 15 mei 2023 een mail met een kopie van uw Kameroense identiteitskaart, een kopie van een verklaring van de leidinggevende/ werkgever van uw dochter aangaande een inval in haar woning op 2 februari 2023 en ontvoering van haar jongere broer en een kopie van aangifte van verdwijning van C.P.N. op 12 februari 2023.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen bij de DVZ en op het CGVS kan worden opgemaakt dat u tijdens uw verblijf in België in september 2020, dat wil zeggen vòòr uw verzoek om internationale bescherming, op 29 december 2020, een beroerte kreeg, waardoor de linkerkant van uw lichaam verlamd geraakte en u moeilijkheden kreeg met concentratie en uw geheugen (zie Vragenlijst Bijzonder Procedurele Noden “DVZ” d.d. 19/01/2021, zie Beoordeling Bijzonder Procedurele Noden bij de DVZ d.d. 19/01/2021, zie brief dr. J.V. -arts bij Fedasil- d.d. 11/01/2021 in het administratieve dossier en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal –verder “notities” CGVS, p.2,3). Van uw gezondheidsproblemen legde u verder enkele medische verslagen neer van uw onderzoeken en behandeling in het Sint Lucas ziekenhuis in Brussel in de periode september 2020 – oktober 2020 en een verslag van uw arts dr. Y.R. aan de DVZ in het kader van uw verzoek om humanitaire regularisatie.

Uw raadvrouw, mr. Huybrechts, stelde over dit laatste dat u een medische regularisatie uiteindelijk werd geweigerd. Daar u te kennen gaf nog steeds last te hebben van hoofdpijn en pijn aan uw been, hierbij wijzend naar de linkerkant van uw lichaam en vertelde dat u voor deze klachten naar het Sint Lucas ziekenhuis in Brussel gaat waar u kinesithérapie krijgt en met medicatie wordt behandeld, werd u gevraagd

welke medicatie u dan neemt (notities CGVS, p.3). U noemde twee medicijnen bij naam stellende dat deze voor uw hart en uw hoofdpijn waren en gaf aan het derde medicijn niet meer van naam te kennen. Verder gaf u aan uw sociale assistente te hebben gevraagd om een afspraak te maken om een scan van uw hoofd te laten maken. Daar u aangaf nog steeds last te hebben met uw geheugen, werd u gevraagd of u dan wel in staat was om uw persoonlijk onderhoud te doen. U antwoordde daarop bevestigend met: "Ja ik kan het doen" (notities CGVS, p.3). Behalve de medische verslagen van september 2020 en oktober 2020 legde u overigens geen recentere medische verslagen neer over uw huidige gezondheidstoestand, noch stuurde u na uw persoonlijk onderhoud enig recenter attest op. Hoe dan ook, om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werd u uitgelegd dat tijdens het verloop van uw persoonlijk onderhoud een pauze zou genomen worden doch dat u bij enige nood aan pauzes hierom vrij mocht vragen. Wanneer u werd gevraagd of u nog iets wilde meedelen voor het langere gesprek zou aanvangen vroeg u enkel om een glas water, waarop uw verzoek werd ingewilligd (notities CGVS, p.4). Er werden vervolgens tijdens het gesprek pauzes gehouden van 10u41 tot 10u53 en van 11u38 tot 11u53 (notities CGVS, p.15 en p.24). U maakte doorheen het gehele verloop van uw persoonlijk onderhoud geen andere opmerkingen aangaande uw gezondheid, noch vroeg u om een andere onderbreking. Hoewel u aangaf tot op het heden problemen te ondervinden met uw geheugen (notities CGVS, p.3), dient te worden vastgesteld dat uit het verslag van uw persoonlijk onderhoud blijkt dat u zich wel kon herinneren dat u bij de DVZ de naam van het kind van uw jongste zus was vergeten op te geven als lid van uw gezin (notities CGVS, p.4), dat u vlot op alle gestelde vragen kon antwoorden, dat u een chronologisch relaas kon brengen met inbegrip van details zoals namen/benamingen, afstanden tussen plaatsen in Kameroen en data (notities CGVS, p.7,8,11,13,14,21,24,25,26,36,37,38). Op het einde van het volledige gesprek verklaarde u ook alle vragen goed te hebben begrepen (notities CGVS, p.44). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De door u ingeroepen vervolgingsfeiten zijn immers niet aannemelijk.

Om een inzicht te krijgen in uw leefsituatie in Kameroen, is het van primordiaal belang waarachtige verklaringen af te leggen aangaande uw verblijfplaats en uw vertrekredenen. Echter kan worden vastgesteld dat uw verklaringen hierover niet stroken met de gegevens op uw documenten, zodat er geen geloof meer kan worden gehecht aan uw asielmotieven.

Zo verklaarde u op een vraag naar uw verblijfplaatsen/adressen in Kameroen, dat u enkel in Bamenda heeft verbleven, van uw geboorte tot aan uw vertrek aldaar (notities CGVS, p.7). U ontkende vervolgens ooit in een andere plaats te hebben gewoond in Kameroen (notities CGVS, p.8). Op een vraag of u ooit in Franstalig Kameroen heeft verbleven, zoals in Douala –waar u familieleden heeft wonen (notities CGVS, p.9,10)- of in Yaoundé –waar uw kinderen verbleven, werkten en studeerden (notities CGVS, p.11,13,14,27,28)- antwoordde u ontkennend (notities CGVS, p.14). Behalve dat het enigszins merkwaardig is om te ontkennen in Franstalig Kameroen te hebben verbleven, terwijl u zelf aangaf van eind november 2019-begin december 2019 tot aan uw vertrek in februari 2020 in Douala te hebben vertoefd (notities CGVS, p.15,25,33), blijkt uit de gegevens van de door u –via uw raadvrouw- opgestuurde kopie van uw Kameroense identiteitskaart, die werd uitgegeven in 2016 (de volledige datum is nagenoeg onleesbaar door de slechte kwaliteit van de kopie van de achterzijde van uw identiteitskaart), dat uw adres in Yaoundé was, meer bepaald in de wijk Etoug Ebe. Zonder in vraag te stellen dat u geboren bent in het Engelstalige deel van Kameroen en het feit dat u daar een aanzienlijke tijd heeft gewoond, blijkt echter uit voornoemde objectieve informatie dat u, al jaren voor uw vertrek in Yaoundé was gevestigd (notities CGVS, p.11,13,14,27,28,31). Door het achterhouden van dergelijke informatie tracht u op intentionele wijze de Belgische asielinstanties een rad voor ogen te draaien. Er werd u nochtans vanaf het begin gemeld dat het zeer belangrijk is de waarheid te vertellen omdat uw verklaringen als basis dienen om te onderzoeken of u nood heeft aan internationale bescherming (notities CGVS, p.5). U heeft dan ook manifest nagelaten dit te doen.

Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats in Kameroen, met name Yaoundé, komt uw algehele uiteenzetting over uw wedervaren in Bamenda en het dorp Pinyin eind november 2019, volledig op de helling te staan.

Dat er aan uw verklaringen over dat hele gebeuren, alsook uw band met F.A. en de gebeurtenissen met haar die erop volgden, niet overtuigen blijkt uit talrijke incoherenties in uw uiteenzetting en tegenstrijdigheden met beschikbare informatie, waarvan kopieën in het administratieve dossier werden gevoegd. Vooreerst strookt

uw mededeling, samen met F.A. naar een begrafenis in Pinyin te zijn getrokken op 28 november 2019, waar volgens u de moeder van jullie vriend G.M. –een dame wiens naam u zelfs niet kende (notities CGVS, p.25,37)- werd begraven, niet met de informatie verschenen in verschillende media in Kameroen. Uit deze informatie blijkt immers dat F.A., een bewaakster in de centrale gevangenis van Bamenda, naar Pinyin was gereisd, om een begrafenis van een andere gevangenisbewaker, met name A.D., bij te wonen. Nergens in de artikels wordt melding gemaakt van een vriendin die haar naar Pinyin vergezelde. Waar u meedeelt dat tijdens de begrafenisceremonie waarop u beiden aanwezig was een aanval door Ambaboys plaatsvond, die F.A. ontvoerden en erop uit waren u mee te nemen (notities CGVS, p.32,36,37), blijkt uit beschikbare informatie geenszins dat de begrafenis waarop F.A. aanwezig was werd verstoord door een aanval van Ambaboys, laat staan dat ze dan tijdens deze aanval werd ontvoerd. U bracht verder geen objectieve informatie aan waaruit het tegendeel kan worden opgemaakt. Wel blijkt F.A., op haar terugweg van de begrafenis op een motor(taxi), door een groep gewapende mannen van Ambazonia te zijn tegengehouden, van de motor gesleept en vervolgens, na te zijn misbruikt en mishandeld, te zijn gedood. Waar uit de media kan worden opgemaakt dat de autoriteiten intussen de daders hebben opgespoord en gearresteerd, blijkt u hierover geen enkel idee te hebben, wanneer u vragen worden gesteld over de nasleep van het incident met F.A. (notities CGVS, p.40,41). Indien u F.A. daadwerkelijk persoonlijk zou hebben gekend en ze zoals u stelt uw vriendin was, zou men enigszins van u kunnen verwachten dat u wat meer interesse zou tonen in de zaak van uw vriendin. De algemene informatie die u over F.A. wel kan geven, zoals de naam van haar herkomstsdorp, haar beroep als gevangenisbewaker in Bamenda en het feit dat ze moeder is van drie kinderen (notities CGVS, p.33,34,35), staat overigens vrij te lezen in artikels over het incident met F.A.. Wanneer u werd gepolst naar de naam van haar partner of ex-partner en wat de namen en leeftijden van haar kinderen dan wel waren –informatie die men van een persoonlijke vriendin, zoals u ze voorstelde, kan verwachten dat u dat zou kennen- antwoordde u dit niet te weten. U wist zelfs niet hoe het de kinderen van F.A. verging nadat ze hun moeder verloren (notities CGVS, p.35).

Daar uw betrokkenheid tot/link met F.A. niet overtuigt, is het niet aannemelijk dat u omwille van deze band door de Ambaboys en door de politie van Bamenda werd en wordt gezocht (notities CGVS, p.31,32). Los van deze feiten verklaarde u geen problemen te kennen met de autoriteiten in Kameroen, noch met burgers (notities CGVS, p.43). Daar er geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan de door u voorgehouden feiten, komt uw bewering dat heel uw gezin en uw familieleden door Ambaboys worden gevisieerd op de helling te staan. Uw stelling dat uw moeder werd gedood tijdens de crisis (notities CGVS, p.8), roept verder ook vragen op daar u niet kon vertellen wanneer uw moeder dan wel overleed (notities CGVS, p.9). U verklaarde nochtans dat u dit nieuws vernam van uw broer C.T.M. die in Douala verblijft (notities CGVS, p.9). Wat betreft uw opmerking dat uw grootvader, A.T., Fon van het dorp Buchi in Pinyin, vorig jaar werd vermoord door Ambaboys en dat deze moord op hem voortkwam uit uw problemen (notities CGVS, p.25,26), is evenmin aannemelijk. Uit gevonden informatie, beschikbaar in uw administratieve dossier, blijkt enkel dat de Fon van Buchi, M.A.T., een man die qua zichtbare leeftijd onmogelijk uw grootvader kon zijn, in 2022 werd vermoord door separatisten op verdenking van collaboratie met de Kameroense autoriteiten en dat de moord zelfs gelieerd kon zijn aan een opvolgingskwestie. Van een moord op zijn voorganger, die dan mogelijks uw grootvader kon zijn, wordt verder geen woord gerept, wat men nochtans zou verwachten indien het incident zoals u het beschreef daadwerkelijk zou hebben plaatsgevonden. Daar u niet aannemelijk maakte de laatste jaren voor uw vertrek daadwerkelijk samen met uw kinderen in Bamenda te hebben gewoond, doch jullie woonplaats in werkelijkheid Yaoundé was zoals blijkt uit de adresgegevens op uw identiteitskaart, kan uw verhaal over de vlucht van uw kinderen uit Bamenda naar Yaoundé nadat uw huis door de politie van Bamenda in brand werd gestoken wegens uw band met F.A., niet meer worden gevolgd (notities CGVS, p.13,14,32,33). Evenmin is het dan aannemelijk dat u door een zekere S. werd gevonden en verborgen in het huis van haar broer J. in Douala omwille van al de door u beweerde problemen, die louter blote beweringen blijken te zijn (notities CGVS, p.16,17,19). In het verlengde hiervan kan er aan uw opmerking, slachtoffer te zijn geworden van seksueel misbruik door J., dan evenmin nog enig geloof worden gehecht (notities CGVS, p.20). Daar u dit misbruik tijdens uw gesprek bij de DVZ zelfs nooit vermeldde (notities CGVS, p.43,44), doet dan ook sterk vermoeden dat u dit element post factum heeft verzonnen om u van een bijkomend profiel te dienen.

Uw bewering dat uw zoon N.C.P. in Yaoundé zou zijn verdwenen en zijn verdwijning te maken heeft met uw problemen met Ambaboys en de politie van Bamenda (notities CGVS, p. 13,27,28), kan in het licht van al het voorgaande niet meer overtuigen. U stuurde na uw persoonlijk onderhoud kopieën van twee documenten door waarmee u de verdwijning van uw zoon wilde staven. Wat betreft deze door u gestuurde documenten, met name een verklaring van de werkgever van uw dochter T. en een aangifte van uw dochter bij de gerechtelijke politie in Yaoundé, kan echter worden opgemerkt dat documenten enkel dienstig worden bevonden wanneer het relaas dat ze moeten ondersteunen geloofwaardig is, wat bij u niet het geval bleek te zijn. Bovendien betreffen de attesten louter kopieën waaraan geen enkele bewijskracht kan worden toegekend aangezien zij met het nodige knip- en plakwerk gemakkelijk vervalst kunnen worden. Opvallend is overigens de inhoud van beide documenten te noemen. Waar u aangeeft dat uw zoon N.C.P. zou zijn verdwenen in Yaoundé en u en uw familieleden enkel kunnen gissen wat er juist gebeurde (notities CGVS,

p.27,28), blijkt uit de inhoud van het attest van uw dochters werkgever opgesteld op 10 maart 2023, dat het huis van uw dochter op 2 februari 2023 werd bestormd door onbekende gewapende mannen die haar jongere broer –uw zoon- meenamen en een nota achterlieten dat ze voor uw dochter gingen terugkomen. U maakte nergens spontaan gewag van deze feiten wanneer u vragen werden gesteld over de verdwijning van uw zoon. U vertelde enkel: “Iemand heeft hem meegenomen, de boys of zo, we weten het niet” (notities CGVS, p.28). Van een persoon die van haar dochter verneemt wat er met haar zoon recent zou zijn gebeurd, kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat ze wat meer concrete informatie zou geven wanneer hiernaar wordt gevraagd op het CGVS. Wat er ook van zij, kan worden vastgesteld dat dit attest, opgesteld op 10 maart 2023, d.w.z. een maand na de zogezegde ontvoering van uw zoon een louter gesolliciteerde inhoud bevat, met onder meer een verwijzing naar uw wedervaren met Ambaboy die u zouden hebben trachten te doden -feiten die echter niet overtuigden zoals supra vastgesteld. Het doet dan ook sterk vermoeden dat het attest moest dienen als uitleg waarom uw dochter naar het Verenigd Koninkrijk gaat/kwam. Verbazingwekkend is overigens de inhoud van de aangifte bij de gerechtelijke politie in Yaoundé te noemen, die werd ondertekend met uw dochters naam. In tegenstelling tot de inhoud van het attest van de werkgever die over een gewapende overval in haar huis spreekt op 2 februari 2023 en de ontvoering van uw zoon, wordt in deze aangifte geen enkel gewag gemaakt van dit scenario, doch wordt enkel gesproken van de verdwijning van C.P.N. op 12 februari 2023, nadat deze na een uitstap niet meer naar huis terugkeerde. Treffend is overigens vast te stellen dat uw dochter over C.P.N. spreekt als over haar eigen zoon. Wederom kan worden vermoed dat uw dochter het betreffende attest opstelde om dienstig te zijn voor haar eigen doeleinden in het Verenigd Koninkrijk. Wanneer u werd gewezen op de merkwaardige inhoud van dit attest –dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op uw smartphone aan uw protection officer toonde (notities CGVS, p.29,30)- en gevraagd waarom uw dochter in een dergelijke aangifte naar haar broer zou verwijzen als zijnde haar zoon, antwoordde u: “Misschien is dat een verwarring, in KAM is het zo dat een kind een kind is, dat wordt zo gezegd” (notities CGVS, p.30). Het is echter heel onwaarschijnlijk dat uw dochter bij het opstellen van een aangifte van verdwijning van haar eigen broer, hem als zoon zou benoemen en een verkeerde datum en andere omstandigheden van verdwijning zou opgeven in vergelijking met wat ze haar werkgever zou hebben verteld.

U bent er dan ook niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Behalve dat u niet de waarheid vertelt over uw werkelijke leefsituatie en vertrekmotieven in Kameroen, komen ook uw verklaringen over hoe u uw land heeft verlaten volledig op de helling te staan door enkele frappante tegenstrijdigheden. Waar u bij de DVZ nog duidelijk uitlegde dat u in uw land in het bezit was van een paspoort, dat u echter verloren bleek te zijn (zie verklaringen DVZ d.d. 19/01/2020, vraag 24), stelde u op het CGVS plotsklaps dat u nooit een paspoort had in uw land (notities CGVS, p.14). Gewezen op uw eerdere mededeling bleef u echter ontkennen een paspoort te hebben gehad (notities CGVS, p.14). Uw uitleg is dan ook niet afdoende en herstelt de vastgestelde tegenstrijdigheid niet. Het doet dan ook sterk vermoeden dat u een reis naar Europa maakte in het bezit zijnde van uw eigen paspoort en voorzien van een visum, mogelijks voor Frankrijk, waar u stelt naartoe te zijn gevlogen vanuit Douala in het gezelschap van mister J. en niet met een Frans paspoort op naam van een zekere A.D.S. (notities CGVS, p.20). Wanneer u bij de DVZ vragen werden gesteld over uw reis, repte u immers op geen enkele manier over een Frans paspoort op naam van A.D.S. (zie verklaringen DVZ d.d. 19/01/2020, vraag 31,32). Ook bij uw mededeling op de luchthaven in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend, rijzen ernstige vragen. Uw bewering, een politieagent te hebben aangesproken, het Franse paspoort op naam van A.D.S. aan hem te hebben getoond en vervolgens op de luchthaven te zijn ondervraagd over uw vertrekmotieven uit Kameroen, waarbij u duidelijk stelde om internationale bescherming te hebben verzocht en na het interview naar een opvangcentrum te zijn overgebracht (notities CGVS, p.21,22,23), staaft u immers niet aan de hand van documenten uit Frankrijk, die men nochtans zou verwachten bij een dergelijke procedure. Nergens uit uw administratieve dossier blijkt verder dat u op een dergelijke manier op een luchthaven in Frankrijk bent geland en dat er in dat land een verzoek om internationale bescherming werd ingediend. Alle bovenstaande feiten in acht nemend doet sterk vermoeden dat u uw paspoort achterhoudt, omdat dit mogelijks informatie bevat die niet overeenkomt met uw uiteenzetting.

Wat er ook van zij, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerdt en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie"** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Yaoundé waar u ten minste sinds 2016 blijkt geregistreerd te zijn en aldus over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt (zie inhoud Kameroense identiteitskaart).

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de 'ghosttownoperaties' en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in Yaoundé vestigt. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u niet enkel familieleden in Yaoundé heeft wonen, maar ook zelf voet aan wal heeft in deze stad en dat ten minste sinds 2016, het jaar waarin uw identiteitskaart werd uitgegeven met een adresvermelding in Etoug Ebe in Yaoundé. Daar u aangaf als juwelenverkoopster uw brood te hebben verdiend (notities CGVS, p.14), kan er ook vanuit worden gegaan dat u dit werk deed toen u in Yaoundé woonde en u aldus u zelf en uw gezinsleden kon onderhouden. Ook uw dochter, T., werkte in Yaoundé (notities CGVS, p.14). Gevraagd of het voor u niet mogelijk was om u in Franstalig Kameroen te vestigen, net zoals uw siblings, los van de zaak van F.A., antwoordde u: "Jawel dat kan natuurlijk ..." (notities CGVS, p.43)

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst met name Bamenda, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

De door u neergelegde documenten werden hierboven allemaal besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in het verzoekschrift aan als volgt:

“3.1. M.b.t. de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing

a) Aangaande het asielrelaas van verzoekster

[...]

De beslissing stelt dat er geen geloof kan gehecht worden aan de asielmotieven van verzoekster.

Vooreerst stelt de beslissing dat verzoekster informatie heeft achtergehouden mb.t. haar verblijfplaats in Kameroen. Verzoekster stelt dat dit geenszins het geval is.

Verzoekster is geboren in Bamenda en heeft daar steeds gewoond. Tegenpartij stelt dat dit een merkwaaardige verklaring is, gezien verzoekster verklaarde van eind november 2019/begin december 2019 tot februari 2020 in Douala te hebben verbleven. Verzoekster stelt dat zij de vragen blijkbaar anders begreep. Verzoekster stelt dat zij dacht dat gevraagd werd naar officiële verblijfplaatsen.

Verzoekster maakt een onderscheid tussen wonen/ vestigen en het ondergedoken leven. Verzoekster stelde dan ook terecht steeds gevestigd en gewoond te hebben in Bamenda en tijdelijk ondergedoken te hebben geleefd in Douala.

Tegenpartij stelt verder dat uit de Kameroense identiteitskaart blijkt dat het opgegeven adres een adres in Yaoundé is, meer bepaald in de wijk Etoug Ebe. Verzoekster betwist in Yaoundé te hebben gewoond. Zij heeft de identiteitskaart geregeld via een bemiddelaar. Verzoekster stelt dat een bemiddelaar officiële documenten regelt. Deze persoon heeft dan ook het adres in Yaoundé opgegeven, gezien de bemiddelaar enkel identiteitsdocumenten kan regelen voor mensen met adres in Yaoundé.

Verzoekster heeft aldus geenszins informatie achtergehouden. Verzoekster heeft nooit in Yaoundé gewoond. Tegenpartij gaat er dan ook onterecht van uit dat verzoekster informatie heeft achtergehouden, waardoor haar verklaringen m.b.t. het gebeuren rond mevrouw F.A. op de helling komen te staan.

Verzoekster ging wel degelijk met F.A. naar een begrafenis in Pinyin. De moeder van hun gemeenschappelijke vriend G.M. kwam te overlijden. Mevrouw F.A. werd ontvoerd door Ambaboys en werd misbruikt, mishandeld en daarna gedood. Tegenpartij stelt dat de informatie in de media niet strookt met de informatie door verzoekster verstrekt. Verzoekster merkt op dat de pers in Afrika wordt beïnvloed en niet correct weergeeft wat er gebeurd is. Enkel de getuigen weten wat er echt is gebeurd. Er doen zich dan ook verschillende verhalen voor in de pers. Verzoekster wordt verweten weinig persoonlijke informatie te kunnen bezorgen over mevrouw F.A.. Verzoekster wenst hierover op te merken dat zij duidelijk heeft gemaakt dat zij geen intieme vrienden zijn. Verzoekster verkocht juwelen o.a. aan mevrouw F.A.. Mevrouw F.A. was een vaste klant van verzoekster en zo raakten ze met elkaar aan de praat. Ze kwamen goed overeen, doch het betrof een oppervlakkige vriendschap. Verzoekster is dan ook niet op de hoogte van persoonlijke informatie zoals de namen van haar partner of ex-partner noch van de namen en leeftijden van de kinderen. Verzoekster kent ook de kinderen van mevrouw F.A. niet. Verzoekster kwam samen met mevrouw F.A. naar de begrafenis van de moeder van de heer G.M.. In de nasleep van de gebeurtenissen met mevrouw F.A. werden verzoekster en de heer G.M. ervan verdacht iets te maken te hebben met de dood van mevrouw F.A.. De heer G.M. werd meegenomen door de politie en de politie kwam verzoekster zoeken bij haar thuis. Ze kon daar niet worden aangetroffen en haar huis werd in brand gestoken.

Nadat de woning van verzoekster in brand werd gestoken, zijn de kinderen van verzoekster gevlucht naar Yaoundé.

Verzoekster werd op haar beurt opgevangen door een kennis van haar, zijnde S.. Zij ontmoette S. nadat zij het bewustzijn verloor toen het nieuws m.b.t. mevrouw F.A. haar bereikte.

S. bracht haar naar het ziekenhuis. S. bood haar een tewerkstelling aan en verborg haar in het huis van haar broer J. in Douala. Verzoekster werd het slachtoffer van seksueel misbruik door J.. Tegenpartij stelt dat dit

misbruik niet werd gemeld tijdens het gehoor bij DVZ en stelt dat dit bewijs door verzoekster verzonnen is. Verzoekster wenst op te merken dat zij slechts zeer summier aan problemen mocht vertellen. Zij vertelde dan ook enkel over de problemen naar aanleiding van de dood van mevrouw F.A..

Verder wordt verzoekster geïnterviewd door de Ambaboyes. Ze noemen haar black legs ofwel verrader.

De familie van verzoekster kent ook problemen met de Ambaboyes door verzoekster. De moeder van verzoekster werd gedood tijdens de crisis.

Tegenpartij stelt verder dat verzoekster verklaarde dat haar grootvader, de heer A.T., Fon van het dorp Buchi in Pinyin, vorig jaar werd vermoord door Ambaboyes en dat deze moord op hem voortkwam uit haar problemen. Tegenpartij stelt dat dit onmogelijk is, gezien de leeftijd van de heer A.T.. Hij kan onmogelijk haar grootvader zijn. Verzoekster wenst op te merken dat haar biologische grootvader destijds Fon is geweest. Hij stierf een natuurlijke dood. Zijn opvolgers blijven grootvader genoemd worden door de kinderen van de voorgaande Fon's. De heersende Fon wordt dus nog steeds grootvader genoemd.

De zoon van verzoekster verdween. Verzoekster meent dan ook dat zijn verdwijning te maken heeft met haar problemen met de Ambaboyes en de politie van Bamenda. Verzoekster bracht kopieën bij van twee documenten ter staving van de verdwijning van haar zoon. Verzoekster wenst op te merken dat zij de precieze omstandigheden niet kent. Zij dient af te gaan op de door anderen gegeven informatie. Zij kan dan ook geen concrete informatie geven, gezien zij hier niet over beschikt.

De dochter van verzoekster heeft aangifte gedaan bij de politie van de verdwijning van haar broer.

Zij verklaarde daar dat hij na een uitstap niet meer is teruggekeerd naar huis. Zij sprak tijdens die verklaring over haar broer alsof het haar eigen zoon was. Verzoekster wenst op te merken dat haar dochter bang was om naar de politie te gaan, gezien de problemen die verzoekster reeds had ervaren met de politie. Zij heeft dan ook niet de juiste omstandigheden verteld en sprak over haar broer als haar eigen zoon.

Verzoekster heeft een gegronde vrees bij terugkeer gelet op de omstandigheden welomschreven door haar.

Verzoekster heeft eerlijke verklaringen afgelegd en dit blijkt ook uit haar persoonlijk onderhoud en bovenvermelde feiten. Verzoekster begrijpt dan ook niet dat zij een weigeringsbeslissing mocht ontvangen.

b) Aangaande het onderzoek in het dossier van verzoekster

Verzoekster mocht een negatieve beslissing ontvangen en wenst hier beroep tegen aan te tekenen.

De situatie in Kameroen is er één van geweld en oorlog. Er is veel geweld tegen de Engelstalige gemeenschap.

De situatie in Kameroen is bijzonder tumultueus te noemen.

De Engelstalige gemeenschap in Kameroen wordt er geïnterviewd en heeft te maken met zwaar geweld tegen hen.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen blijkt dat het land wordt getroffen door een "Engelstalige crisis". De veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen verschilt fundamenteel van deze in het Engelstalige deel van Kameroen. Het CGVS is blijkbaar van oordeel dat verzoekster zich aan de bedreiging van haar leven of persoon kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen. Het CGVS stelt dat zij terug in Yaoundé kan gaan wonen, waar zij blijkbaar voorheen woonde. Verzoekster betwist dat zij in Yaoundé heeft gewoond. Zij heeft steeds in Bamenda gewoond en leefde ondergedoken in Douala. Zij verwijst naar haar voorgaande uiteenzetting. Een bemiddelaar heeft haar identiteitskaart geregeld. Op die identiteitskaart werd genoteerd dat verzoekster in Yaoundé woonde, doch dit was nooit het geval.

Bovendien is het frappant dat gezegd wordt dat verzoekster dan maar elders kan gaan wonen binnen een land waar conflicten heersen. De kinderen van verzoekster kenden eveneens problemen in Yaoundé.

Het CGVS stelt dat de conflicten kunnen vermeden worden door te vluchten naar, meer veilige, Franstalige oorden. Dit is uiteraard geen oplossing aangezien men ook in deze Franstalige gebieden discriminerend optreedt tegen de Engelstalige bevolking. Men kan in dit geval allesbehalve van een oplossing spreken. Verzoekster kan gewoonweg niet meer terecht in Kameroen zonder willekeurig aangevallen of benadeeld te worden.

Bovendien zijn er ook problemen in de Franstalige regio van Kameroen. Het CGVS stelt zelf in haar beslissing dat er voornamelijk vrouwen en kinderen hun toevlucht zochten in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precarie omstandigheden dienen te leven.

Dit is een schending van artikel 3 EVRM!

Verzoekster verwijst naar haar gezondheidsproblemen, waarvan ook melding wordt gemaakt in de bestreden beslissing. Verzoekster kreeg in september 2020 een beroerte, waardoor de linkerkant van haar lichaam verlamd geraakte. Zij heeft ook problemen met haar concentratie en haar geheugen. Zij dient hiervoor medicatie te nemen om te voorkomen dat een tweede beroerte zich zou voordoen en haar mogelijks fataal zal worden. Verzoekster kan dan ook niet leven in precarie omstandigheden gezien zij toegang dient te krijgen tot medicatie en eventuele gezondheidszorgen.

Verzoekster loopt een verhoogd risico op vervolging in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst. Thans is de situatie in Kameroen ook werkelijk schrijnend en levensgevaarlijk voor de Engelstalige Kameroenezen. Er wordt geschoten op onschuldige burgers en zij worden vaak gedood.

In Kameroen worden dagelijks burgers gedood, gefolterd. Men moet er vluchten naar naburige dorpen of landen om aan het geweld te ontsnappen.

Dat de gegronde vrees in hoofde van verzoekster onderzocht dient te worden!

Dat het onzorgvuldig is van het CGVS om geen grondig onderzoek te voeren terwijl men weet heeft van de onveilige situatie in Kameroen. Men omschrijft zelf, in de beslissing, de situatie als "de Engelstalige crisis".

3.2 M.b.t. de toekenning van de status van vluchteling aan verzoekster, gelet op het bestaan in haar hoofde van gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar haar land van herkomst

[...]

3.3.M.b.t. de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

[...]

Dat indien men het dossier van verzoekster grondig onderzoekt niet ernstig getwijfeld kan worden aan het feit dat zij wel degelijk problemen kent of zal kennen omwille van de hierboven vermelde feiten

Dat de motivering van het CGVS m.b.t. de subsidiaire bescherming manifest ontoereikend is op dit vlak. Zij stellen voor dat verzoekster zich onttrekt aan de gewelddadige acties in de streek van herkomst door zich te verplaatsen naar de Franstalige regio. Deze zogezegde oplossing zou verzoekster enkel nog maar dieper in de put duwen. Zij spreekt Engels. Verhuizen naar een omgeving waar zij gediscrimineerd wordt en waar zij gevisieerd wordt, is allesbehalve een constructieve oplossing. Het CGVS neemt allesbehalve het welzijn van verzoekster in acht door deze "oplossing" voor te stellen. Bovendien geeft het CGVS zelf aan dat vrouwen en kinderen hun toevlucht vinden in de Franstalige regio's, maar dat ze vaak in precare levensomstandigheden dienen te leven.

Verzoekster verwijst dan ook naar haar gezondheidstoestand. Zij dient de nodige toegang te kunnen krijgen tot de gezondheidszorg. Verzoekster kreeg een beroerte in het verleden en dient goed te worden opgevolgd. Indien zij geen toegang heeft tot medicatie of tot gezondheidszorgen, kan zij komen te overlijden. Zij kan een tweede beroerte krijgen en die kan fataal worden.

Zij heeft haar gezondheid heden onder controle door nauwgezet de voorgeschreven medicatie in te nemen. Het CGVS kan niet met zekerheid zeggen dat de toegang gegarandeerd blijft, temeer omdat ze zelf verwijst naar de precare omstandigheden waarin vrouwen en kinderen terecht komen in Franstalig Kameroen.

[...]"

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Kameroen uit vrees de Ambaboys en uit vrees voor de politie van Bamenda.

5. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoeksters asielrelaas gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekster verklaarde enerzijds ondubbelzinnig dat zij enkel in Bamenda had verbleven, van haar geboorte tot aan haar vertrek (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 7), en zij ontkende zelfs uitdrukkelijk dat zij ooit in Franstalig Kameroen had verbleven (notities, p. 14), terwijl uit haar overige verklaringen blijkt dat zij van eind november 2019 dan wel begin december 2019 tot aan haar vertrek in februari 2020 in Douala zou hebben vertoefd (notities, p. 16, 33). Dat verzoekster dacht dat er gevraagd werd naar officiële verblijfplaatsen en zij in Douala enkel tijdelijk ondergedoken zou hebben geleefd, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan niet verklaren waarom verzoekster haar maandenlange verblijf in Douala geheel onvermeld liet wanneer hier meermaals en op verschillende manieren naar gevraagd werd (*“U bent geboren in Bamenda vertelde u. Waar woonde u allemaal in Kameroen, graag chronologisch, dus sinds uw geboorte?”*; notities, p. 7; *“Heeft u ooit in Franstalig Kameroen verbleven, zoals Yaoundé of Douala?”*; notities, p. 14). Hoe dan ook blijkt uit de gegevens van de door verzoekster voorgelegde Kameroense identiteitskaart, die werd uitgegeven in 2016, dat haar adres in Yaoundé was, meer bepaald in de wijk Etoug Ebe. De *post factum* uitleg in het verzoekschrift dat deze identiteitskaart geregeld werd via een bemiddelaar die enkel documenten kon regelen voor mensen met adres in Yaoundé, is ongestaafd en niet geloofwaardig; verzoekster verklaart daarenboven niet waarom deze identiteitskaart zou zijn gedateerd als zijnde uitgegeven in 2016. Uit verzoeksters incoherente verklaringen over haar verblijfplaatsen, samengenomen met haar adres in Yaoundé volgens haar identiteitskaart, blijkt aldus dat verzoekster al jaren voor haar vertrek in Yaoundé was gedomicilieerd (notities, p. 11, 13-14, 27-28, 31).
- Verzoeksters verklaringen over F.A. (notities, p. 33-35) kunnen geenszins aantonen dat ze een persoonlijke en vriendschappelijke band hadden. Waar in het verzoekschrift wordt opgemerkt dat ze geen intieme vrienden waren en het slechts een oppervlakkige vriendschap betrof, blijkt uit verzoeksters verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat verzoekster aanvoert dat ze elkaar al drie jaar kenden, dat F.A. een goede klant van verzoekster was, dat ze samen in de bar gingen drinken, dat ze tot dezelfde *“groep vrienden”* behoorden en daarom samen naar de begrafenis van G. gingen (notities, p. 35-36). Verzoeksters gebrekkige kennis over het privéleven F.A. doet dan ook wel degelijk afbreuk aan hun beweerde jarenlange vriendschappelijke relatie.
- De door verzoekster geschetste versie van de feiten aangaande (de omstandigheden van) de ontvoering en dood van F.A. stroken niet met de berichten in de media hieromtrent, zoals opgenomen in het administratief dossier. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de pers *“in Afrika”* beïnvloed wordt en niet correct weergeeft wat er gebeurd is, blijft dit bij een blote bewering. Verzoekster laat overigens na zelf enige stukken neer te leggen die haar versie van de feiten staven.
- Verzoekster bleek geheel onwetend over wat er intussen gebeurd zou zijn met de daders van de ontvoering en dood van F.A., hoewel verzoekster beweerdelijk bij F.A. was tijdens haar laatste

dagen én verzoekster zelf hierdoor gezocht zou worden door de Ambaboys enerzijds en de autoriteiten anderzijds. Van verzoekster kan nochtans worden verwacht dat zij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren omtrent de essentiële elementen van haar asielrelaas waarvan zij geen kennis heeft. Het komt immers in de eerste plaats aan verzoekster toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van haar leefwereld en voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken.

6. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde verblijf in Bamenda tot november/december 2019 én haar verklaringen over (de ontvoering en dood van) F.A. evenmin geloofwaardig zijn, kan haar relaas over haar wedervaren in Bamenda en het dorp Pinyin eind november 2019 niet op waarheid berusten en kunnen de door haar genoemde problemen voor haar en haar familie zich ook niet hebben voorgedaan:

- Zo is het niet aannemelijk dat verzoekster door een zekere S. werd gevonden en verborgen in het huis van diens broer J. in Douala omwille van de beweerde problemen en dat verzoekster vervolgens slachtoffer werd van seksueel misbruik door J. (notities, p. 20). Bovendien vermeldde verzoekster dit misbruik niet bij de Dienst Vreemdelingenzaken (notities, p. 43-44). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken slechts zeer summier haar problemen mocht vertellen, wordt benadrukt dat de asielzoekster bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van haar wordt verwacht dat zij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot haar vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen de asielzoekster echter geenszins van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij een wezenlijk element zoals het misbruik door J. zou vermelden.

- Gelet op wat voorafgaat kunnen verzoeksters verklaringen over de vlucht van haar kinderen uit Bamenda naar Yaoundé, nadat hun huis door de politie van Bamenda in brand werd gestoken wegens haar band met F.A., niet op waarheid berusten (notities, p. 13-14, 32-33).
- Waar verzoekster beweerde dat haar grootvader, A.T., Fon van het dorp Buchi in Pinyin, in 2022 werd vermoord door Ambaboys omwille van haar problemen (notities, p. 25-26), blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat de Fon van Buchi, M.A.T., een man die qua zichtbare leeftijd onmogelijk verzoeksters grootvader kon zijn, in 2022 werd vermoord door separatisten op verdenking van collaboratie met de Kameroense autoriteiten en dat de moord ook gelieerd kon zijn aan een opvolgingskwestie. De uitleg in het verzoekschrift dat haar biologische grootvader destijds Fon is geweest en een natuurlijke dood stierf, maar dat zijn opvolgers grootvader genoemd blijven worden door de kinderen van de voorgaande Fon's, is een aaneenschakeling van blote beweringen. Bovendien benadrukte verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk haar biologische band met deze Fon: *"De chef van Buchi is de vader van mijn moeder, hij was een Fon."* (notities, p. 25), *"Mijn grootvader was chieft van Butchi verstaat u dat? Dis dus gedood is, is mijn grootvader. [...]* Ze waren achter mijn hele familie, niêtr enkel grootvader, maar dat is omwille van mij." (notities, p. 26).
- Wat betreft verzoeksters stelling dat ook haar moeder werd gedood (notities, p. 8), kon verzoekster niet eens vertellen wanneer zij precies overleed (notities, p. 9).
- Ook verzoeksters verklaringen dat haar zoon N.C.P. in Yaoundé zou zijn verdwenen en dat dit te maken zou hebben met haar problemen met Ambaboys en de politie van Bamenda (notities, p. 13, 27-28), kunnen niet op waarheid berusten. De door verzoekster voorgelegde (kopieën) van documenten zijn bovendien niet eensluidend: het attest van 10 maart 2023 opgesteld door de werkgever van verzoeksters dochter stelt dat het huis van de dochter op 2 februari 2023 werd

bestormd door onbekende gewapende mannen die haar jongere broer meenamen en een nota achterlieten dat ze voor de dochter gingen terugkomen, terwijl de aangifte bij de gerechtelijke politie in Yaoundé geen melding maakt van een gewapende overval maar daarentegen spreekt van de verdwijning van C.P.N. op 12 februari 2023, nadat deze na een uitstap niet meer naar huis terugkeerde. Verzoekster zelf verklaarde overigens - nogmaals andersluidend - dat haar zoon zou zijn verdwenen in Yaoundé en dat zij en haar familie familieleden enkel kunnen gissen wat er juist gebeurde (notities, p. 27-28). Wat betreft de aangifte bij de gerechtelijke politie in Yaoundé wordt nog opgemerkt dat verzoeksters dochter over C.P.N. spreekt alsof het haar eigen zoon betreft. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeksters dochter bang was om naar de politie te gaan wegens de problemen die verzoekster reeds had ervaren met de politie, en zij daarom niet de juiste omstandigheden heeft verteld en over haar broer als haar eigen zoon sprak, is dit geenszins logisch. Er kan immers niet worden ingezien waarom verzoeksters dochter dan wel naar de politie zou gaan, om vervolgens niet alle nuttige en zelfs foutieve informatie te geven.

7. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor Engelstalige burgers in Yaoundé geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet en dat verzoekster aldaar een interne vluchtmogelijkheid heeft in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt in het verzoekschrift - met de stellingen dat er geweld en oorlog is in Kameroen en dat men in de Franstalige gebieden discriminerend optreedt tegen de Engelstalige bevolking - geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

In het verzoekschrift wordt nog geargumenteed dat verzoekster zich niet kan vestigen in het Franstalig gedeelte van Kameroen omwille van haar gezondheidsproblemen: zij kreeg in september 2020 een beroerte en dient medicatie te nemen om nog een beroerte te voorkomen. Zij voert aan dat zij niet kan leven in precare omstandigheden gezien zij toegang dient te krijgen tot medicatie en eventuele gezondheidszorgen. Verzoekster kan hiermee echter geenszins aantonen dat het voor haar onredelijk zou zijn om zich, opnieuw

en bij haar familie, te vestigen in Yaoundé. Toen verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd werd of het voor haar niet mogelijk was om zich in Franstalig Kameroen te vestigen, net zoals haar siblings, los van de zaak van F.A., antwoordde verzoekster overigens “*Jawel dat kan natuurlijk...*” (notities, p. 43) waaruit geen enkele bezorgdheid omtrent haar gezondheid of de gezondheidszorg aldaar kan blijken.

Gelet op verzoeksters eigen verleden en netwerk in Yaoundé, kan verweerder in de bestreden beslissing genoegzaam oordelen dat verzoekster zich redelijk kan vestigen in Yaoundé.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS